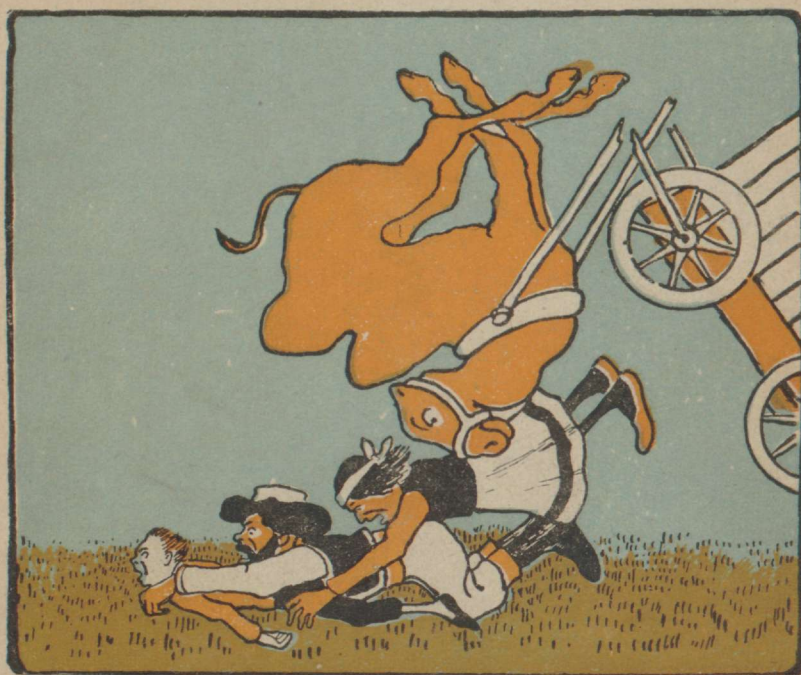

B. 1.49.
4629

Pambu-Peedu

ja teised

„Postimehe“ kirjastus

Pambu - Peedu
Seene - Mikk
Piripilli - Liisu

Lastele kirjutatud ja joonistanud

K. A. Hindrey

„Postimehe“ kirjastus, Tartus

ENSU TA Fr. R. Kreutzwaldi nim.
Kirjandusmuuseumi
ARHIIVRAAMATUKOGU

108611

Pambu - Peedu.

1.

Leidis teda kirikherra teelt —
Pambu - Peedu näitas talle
keelt!

2.

Jnimesed andsid talle
nime:
Pambu - Peeduks teda
kutsuti,
Sest et tema, nagu ilma-
ime,
Ajaskuu ja silmad
päarani.

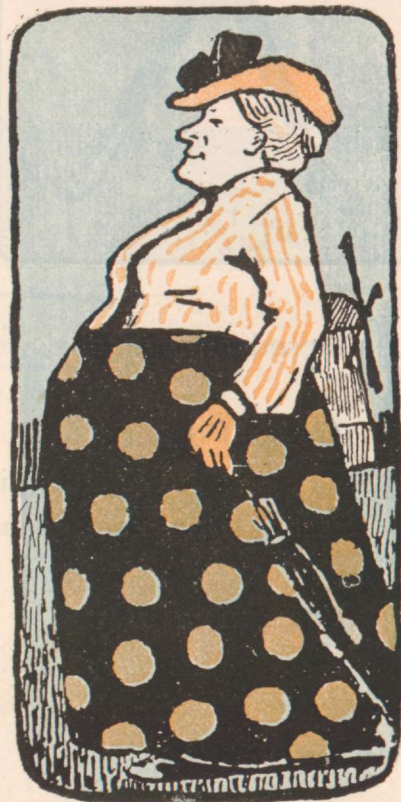
3.

Tuli onu Mulgimaalt
Onupoega vaatama,

Tuli tore Tartu tädi
Piparkooki Peedul' tooma,

4.

5.

Peedu ajas tänuks nii:
Suu ja silmad pärani.

7.

Isa witsadega uttis —

6.

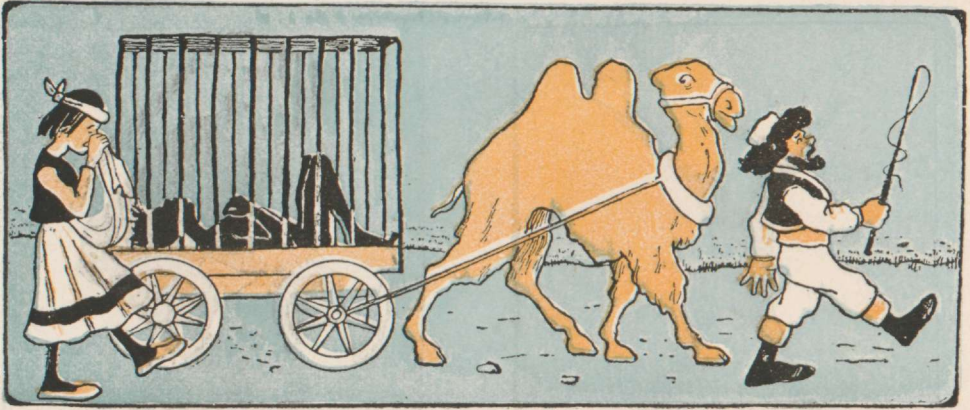
Emä noomis, emä nuttis,
Peet ei kuulnud ialgi.

8.

Peedu ajas ikka nii:
Suu ja silmad pärani.

Kord tuli mures mustlane
 Ja tahtis sõita laadale,
 Ta tahtis kalli raha eest
 Saal näita ühte musta meest.

Kuid hinge heitnud oli see —
 Ja moor, see karjus kõik see tee:
 „Kust saame uue Pambu veel,
 „Kel oleks hästi ilus keel,

„Et seda rahwal
 näidata
 „Ja rahwalt raha
 nurada!
 „Kes ahnelt elus kanu
 sööks
 „Ja mõni kord ka
 trummi lööks!“

Nii kaebas eit, kuid wiimati
Ju Pambul' hauda kaewati.

Ja Pambu-Peedu juhtus ka
Siis Pambu matust nägema.

Ta ajas jälle muidugi
Suu ja silmad pärani.

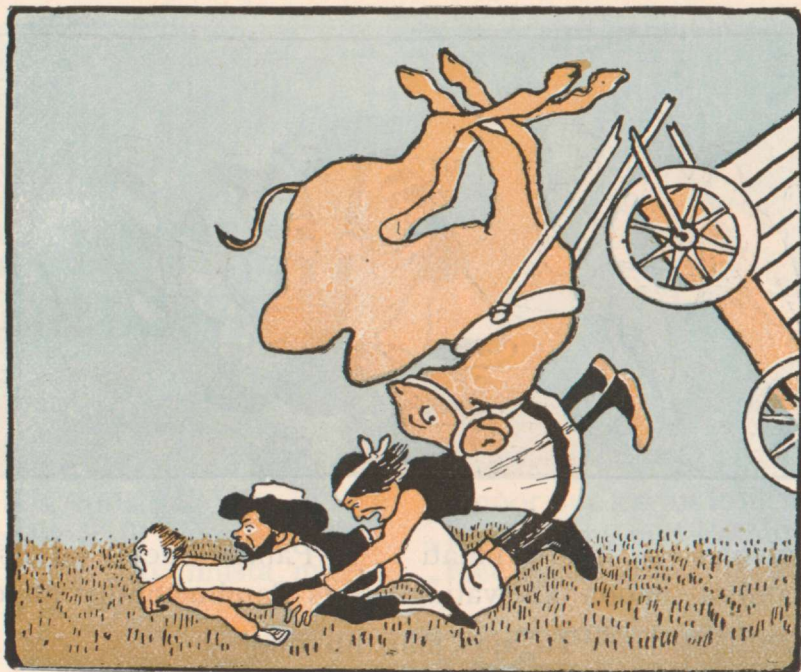

Kui seda nägi mustlane,
Ta lausus: „Pane tähele,
„See poiss on Pambuks nagu
loodud:
„Ta olgu kohe ära toodud!“

Küll jooksis Peedu nende
eest,
Kuid — kus sa pääsed must-
lasest:

13.

Sest wiimati üks uperpall,
Ja Peedu oli kõige all.

— — — — —

14.

Kui metsas tõrwa-
katal kees —
Sai Peedust päris
Pambu-meis.

— — — — —

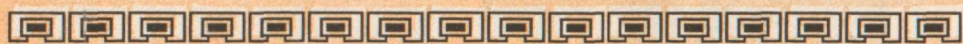
Nüüd näed sa siin, mis Peedust
 wälja tuli,
 Ta pandi puuri musta neeg-
 rina,
 Ja roosk ja kange näljatuli
 A'ab teda elus-kanu neelama.

Kui pole kanu, antakse tall'
 rotti,
 Ja tindiga ta peab wõtma
 häaks,
 Mis eit tal walab ikka tindi-
 potti,
 Et Peedu joogist hästi mus-
 taks jääks.

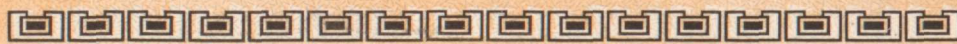
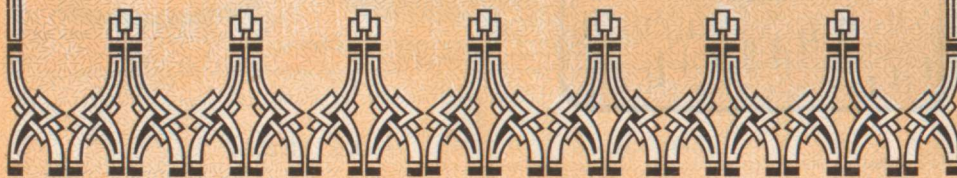
Ja Peedu ajab, nagu ikkagi,
 Nüüd laadal suu ja silmad pärani.

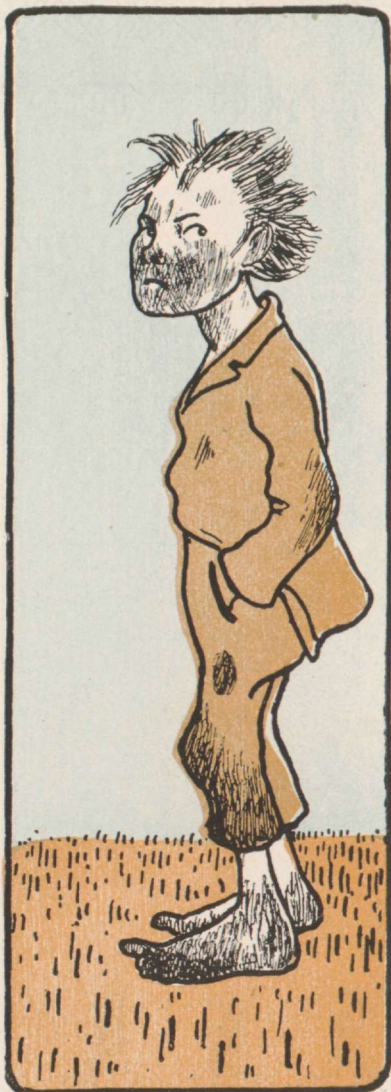

Seene-Mikk.

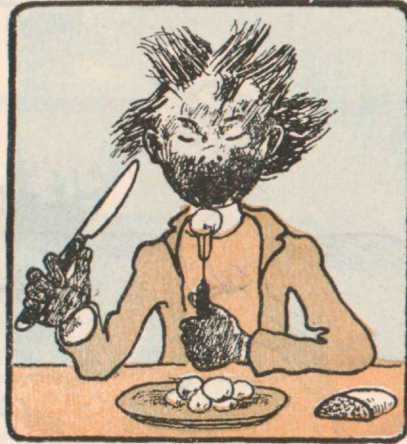

Ropp ja kasimata
Oli väike Mikk,
Mis tast välja tuleb,
Näitab tulewik.

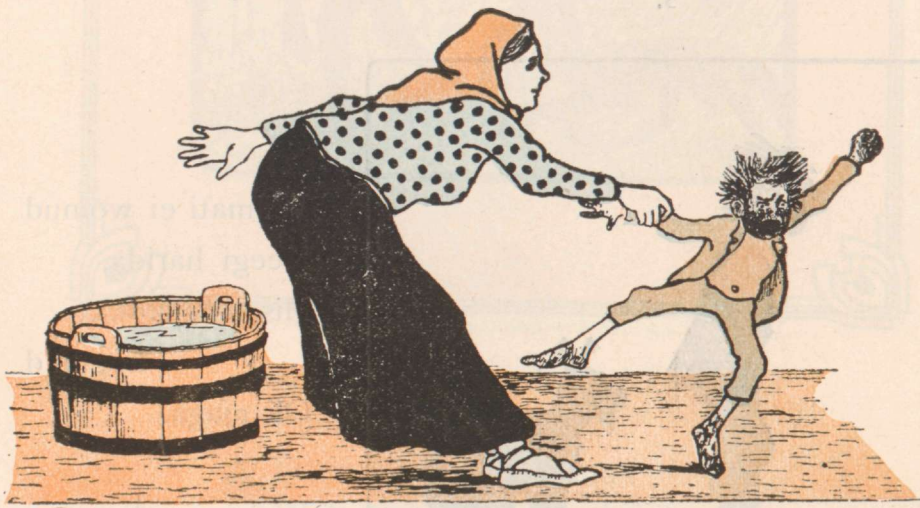
Nägu, nina, kõrwad,
Kõik on kole must,
Terwest poisist näeme
Tema hooletust.

2.

Söögilaul olid,
Nagu siin sa näed,
Ikka pesemata
Koguni ta käed.

3.

Tahtis Liisu teda korra peseda,
Hakkas Miku kohe vihas karjuma.

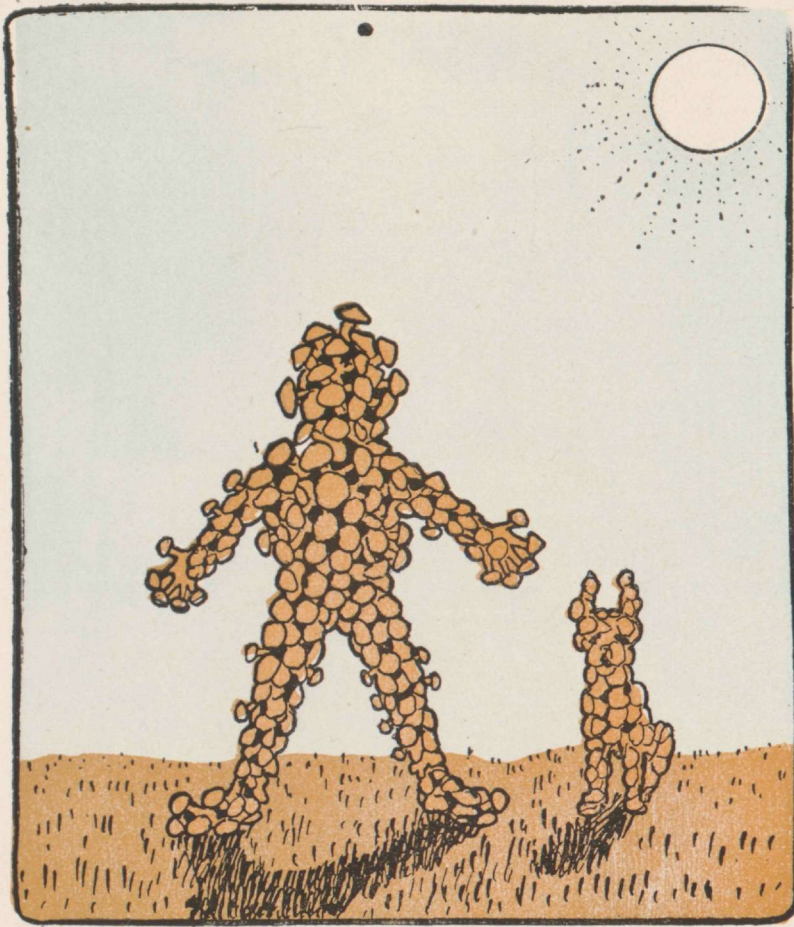
Kord nad saiwad märjaks
Suure wihma sees,
Ei nad puhtaks saanud
Walges wihmawees.

Päike hakkas pilwe
Tagant piiluma,
Ajas märga Mikut,
Murit aurama.

Märg ja soojus ajab
Seened kaswama,
Miku, Muri kallal
Näeme seda ka.

Aur see kadus ära
Päiksekiirte eest,
Ja üks seene hunik,
Kerkib auru seest.

Ära seenetanud
Muriga on Mikk —
Mis tast wälja tuli
Näitab olewik.

Trükitud „Postimehe“ trükikoja kirjadega, Tartus.

Ära seenevad
 hõrgid on mürk —
 Mis last wälja löö
 Naljad olewik.

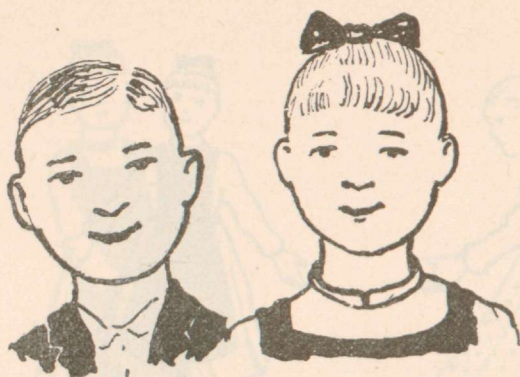
Ära see kabus ära
 Palksookimise eest
 Ja ära seene hõrgid
 Kõikid murt seest.

Piripilli-Liisu.

1.

Jaaku Leenat olid ikka
Rõõmsad, lahked, wiisakad,

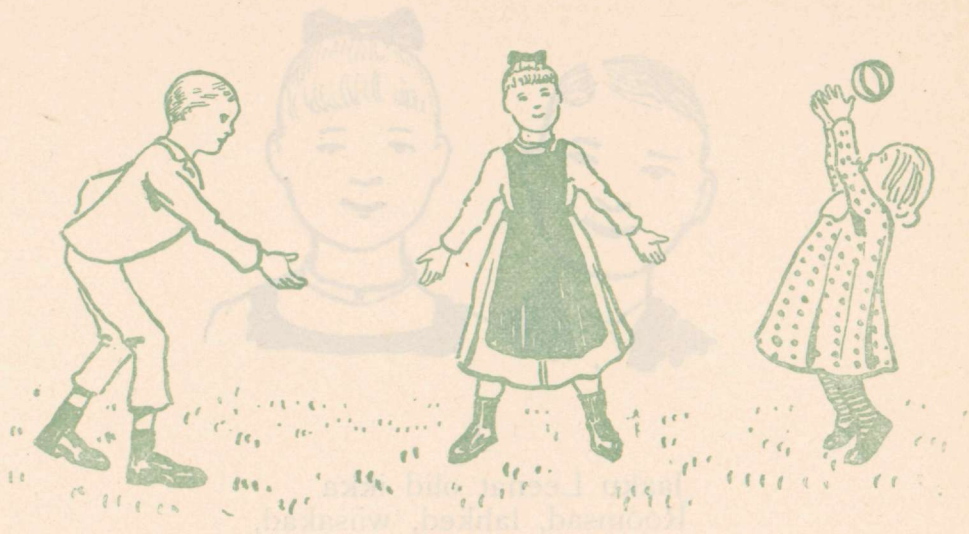
2.

Aga nende õde Liisut
Näed sa kõmmis wahtiwat.

3.

Ikka seisis nägu wingus,
Ikka lõi ta karjuma,
Juhtus kas mis tahte asi
Wastumeelt tal olema.

4.

Ise tahtis pallimängu teistega ta alata,

5.

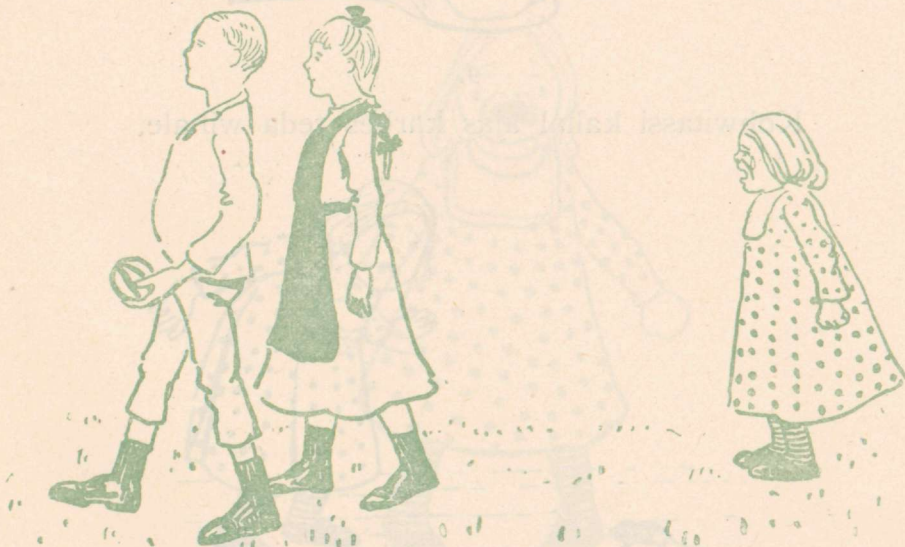
Ülespüüda ta ei mõistnud, sai siis päha palliga.

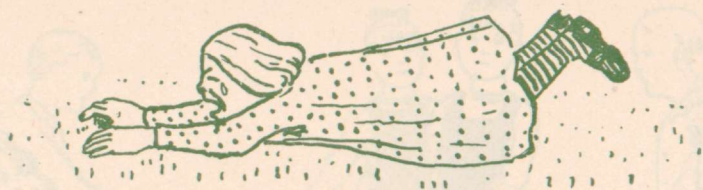
6.

Gummist pall ei teegi paha, ei ta palju waluta,
Aga Liisu pistis kohe koledasti karjuma.

7.

Teinekord nüüd läksid teised kahekesi mängima,
Selle üle Liisu kohe hirmsal wiisil huluma:

8.

Oli ta küll ilma komet! Õrn ja hell, et imesta!
Kukkus tema korra maha, löi ta kohe tõinama.

9.

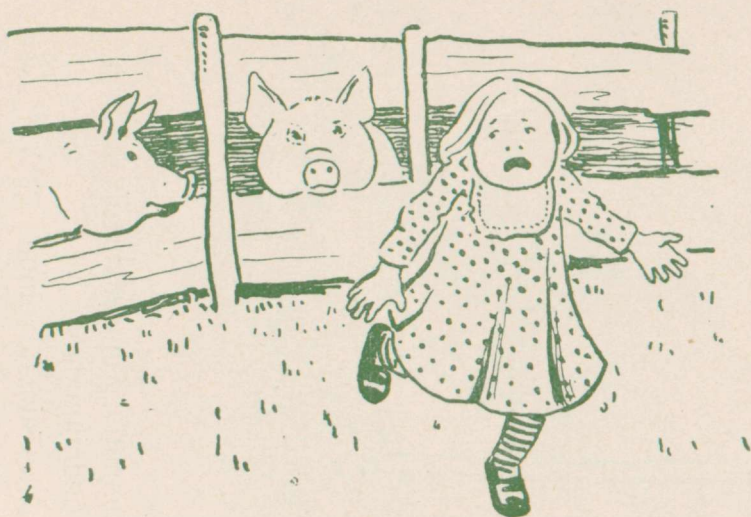
Kohwitassi kallal ajas kärbes teda wihale,

10.

Hirmutada wõis ka teda ilmasüüta hiireke;

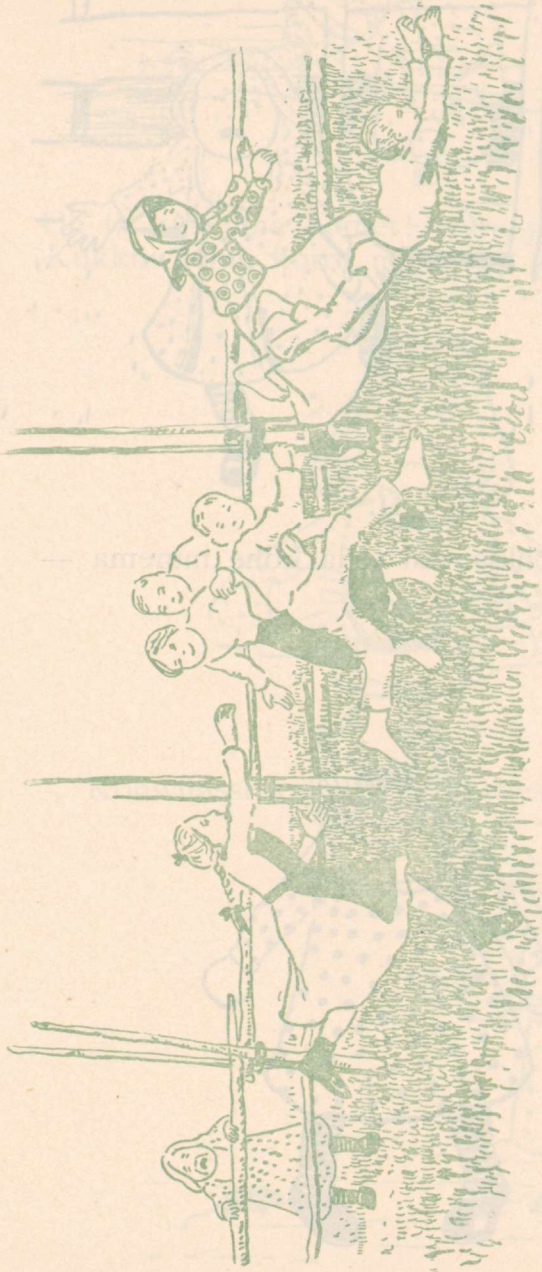
11.

Sead aias rõhkisiwad teda kohe minema —

12.

Iga tühja asja pärast pistis tema huluma

13.

„Piripilli-Liisu“ panid
Nimeks lapsed temale,
Kaasa võtta nad ei võinud
Teda oma mängule.

Oleks nemad „wimsemängul“
Teda puudutanudgi,
Kohe oleks suu tal olnud
Suurest kisast pärani.

14.

Nutu alguses löi nägu
Nagu wiltu natuke,

17.

Warsti lõikab hele kisa
Lihast läbi kui ka luust.

15.

Kõhe kostis läbi nina
Iniseja hääleke;

18.

Kisa kasvab, suu see wenib
Laiaks suure rutuga

16.

Esimesed nututilgad,
Hulumine kostab suust,

19.

Ja siis viimaks paneb Liisu
Täiest kõrist mõirgama.

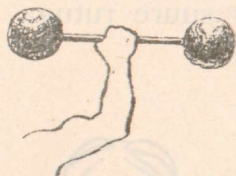
Aga loodus, see ei lase
Ennast ial narrida,
Seda näeme Liisu juures
Omaks imestuseks ka.

Igat asja, mis sa ilmas
Osawasti harjutad,
Wiid sa wiimaks täiusele,
Teda suureks wenitad.

20.

Laiaks lähwad uued saapad,
Kui sa ikka kannad neid,

21.

Jõuumees jämedamaks ajab
Tõstmisega lihakseid,

22.

Joodik ajab joomisega
Oma janu suuremaks,

23.

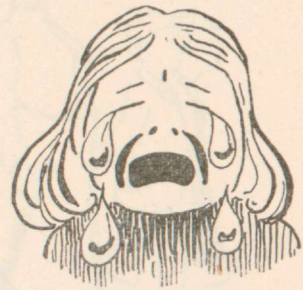
Palju söömisega teed sa
Oma kõhu paksemaks.

24.

Liisul aga kaswasiwad
Nuttes suureks pisarad,

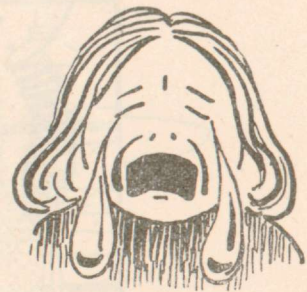
26.

Sagedamaks läksiwad,

25.

Ajaga nad paisusiwad,

27.

Weeresid kui kanamunad
Mööda põski aila tal,
Ikka suuremad ja enam,

28.

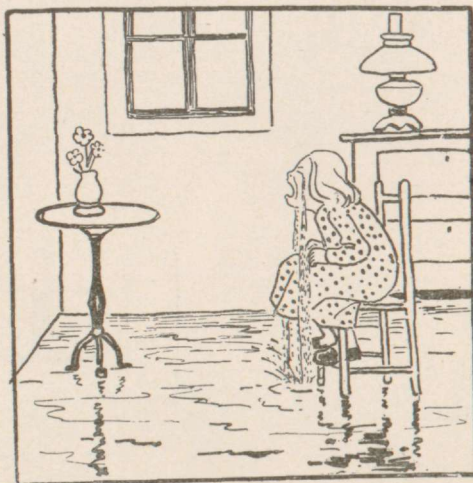
Wiimaks päris pladinal.

29.

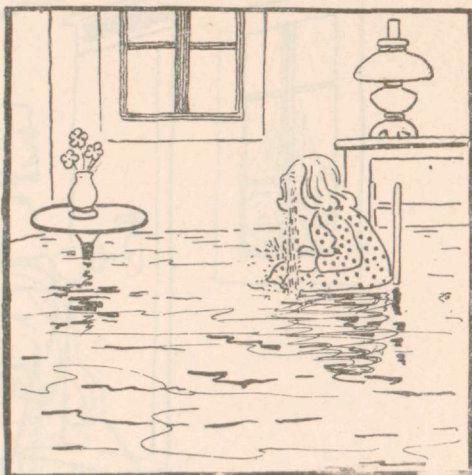
Isa, ema, wend ja õde läksid korra kõndima,
Liisu jäeti parem kodu — kodus wõis ta karjuda.

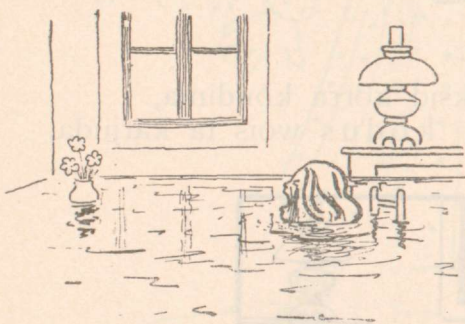
30.

Liisu istus luku taga, nuttis toa tilku täis
Ikka kõrgemale tõusis toas pisarwete seis.

Wesi tõusis, Liisu karjus
 Hirmul ikka hullemalt,
 Karjumisest tõusis wesi
 Ikka ülespoole alt.

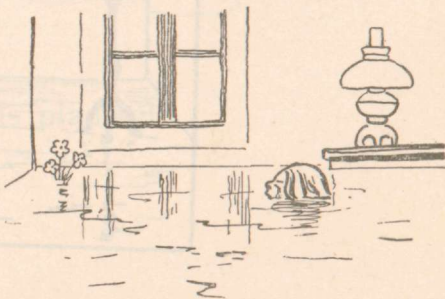
31.

32.

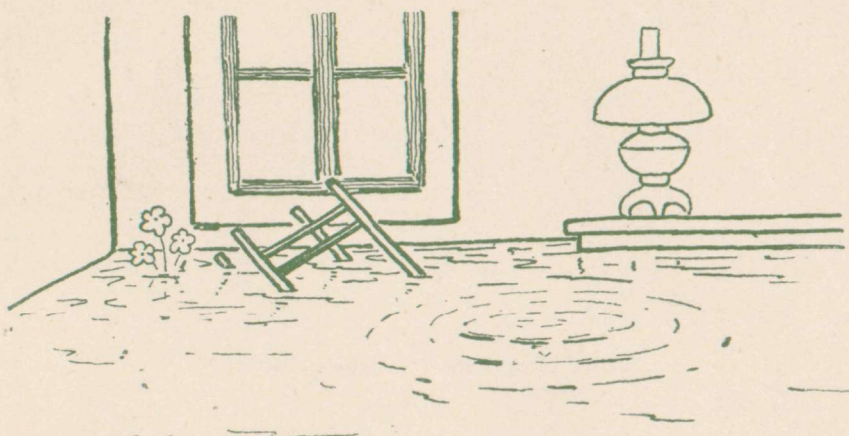
Liisu karjus, wesi tõusis,
 Kaelani ju ulatas,

Jooksis juba kurgust sisse,
 Hääle ära lämmatas.

33.

34.

Kõik on vaikne, ainult tooli
Näeme ujumas veel wees —
Piripilli-Liisu uppus
Oma pisarate sees.

Trükitud „Postimehe“ trükikojas, Tartus.

